

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău, judecător Gh. Stratulat
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători E. Fistican, V. Clima, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova,

Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mardari Constantin, prin intermediul avocatului Suduc Marian, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017, prin care a fost respins apelul lui Mardari Constantin și menținută hotărârea Judecătoriai Centru mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SA „Moldovagaz” către Mardari Constantin și Mardari Veronica cu privire la încasarea sumei,

c o n s t a t ă :

La 28.01.2016, SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mardari Constantin și Mardari Veronica cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la 13 septembrie 2007, între SRL „Chișinău-gaz” și Mardari Constantin a fost încheiat contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic nr.004128, conform căruia SRL „Chișinău-gaz”, în calitate de furnizor, s-a obligat să furnizeze pârâtului gaze naturale la locul de consum amplasat XXXXX.

Prin Hotărârea nr. 513 din 12.03.2013, a Agenției Naționale pentru reglementare în Energetică „Cu privire la modificarea condițiilor la licența „Moldovagaz” SA”, activitatea de furnizare a gazelor naturale la tarife reglementate în mun. Chișinău din 01.01.2013, este transmisă de la titularul de licență SRL „Chișinău-gaz” titularului de licență pentru același gen de activitate SA „Moldovagaz”.

La 10.04.2013, între SRL „Chișinău-gaz” și SA „Moldovagaz” a fost încheiat contractul de cesiune nr. 55, conform căruia SA „Moldovagaz” a primit dreptul la revendicările ce decurg din obligațiile privind furnizarea gazelor naturale consumatorilor casnici din mun. Chișinău.

SA „Moldovagaz”, în calitate de furnizor de gaze naturale, a livrat la locul de consum gaze naturale conform condițiilor stipulate în contract, executându-și astfel obligațiile sale integral cu bună-credință.

La 20.10.2014, în rezultatul verificării efectuate de către operatorul rețelei de distribuție, la adresa menționată s-a constatat încălcarea clauzelor contractuale și anume, pe suprafața metalică a corpului echipamentului de măsurare s-au stabilit urme de magnetizare, fapt confirmat prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 833 din 20.10.2014.

La 14.11.2014, a fost adoptată decizia nr. 04 a SA „Moldovagaz” privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale.

Conform pct. 151 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale nr. 415 din 25.05.2011, în cazul în care se constată încălcarea clauzelor contractuale de către consumatorul final, care au dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat, furnizorul este în drept să calculeze consumul de gaze naturale conform sistemului paușal ținând cont de volumul facturat și achitat de către consumatorul final pentru perioada recalculării.

Astfel, prin decizia nr. 04, s-a decis efectuarea unei recalculări prin sistemul paușal pentru o perioadă de 12 luni. Suma recalculării constituie 45 278,93 lei.

Nerespectarea de către consumatori a obligațiilor contractuale a generat apariția în sarcina sa a datoriei în sumă totală de 45 382,11 lei, care se confirmă prin factura de plată și extrasul din contul personal al consumatorului. Decizia comisiei, calcul conform sistemului paușal și factura de plată nu au fost contestate de către consumator până în prezent expirând termenii legali prevăzuți în acest sens.

Totodată, în vederea soluționării extrajudiciare a litigiului în adresa debitorilor a fost expediată pretenția nr.09-2321 din 29.05.2015. Pretenția a fost lăsată fără răspuns și executare.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017, cererea de chemare în judecată a fost admisă, cu încasarea în mod solidar de la Mardari Constantin și Mardari Veronica în beneficiul SA „Moldovagaz” a datoriei în sumă de 45 382,11 lei, și a taxei de stat în mărime de 1 361,00 lei.

La 04.10.2017, Mardari Constantin, prin intermediul avocatului Suduc Marian, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admiterea a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că atât hotărârea instanței de fond, cât și decizia instanței de apel sunt neîntemeiate și lipsite de suport juridic, iar instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

La 28.11.2017, SA „Moldovagaz” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea acestuia ca inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Mardari Constantin, prin intermediul avocatului Suduc Marian, ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de apel, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Mardari Constantin, prin intermediul avocatului Suduc Marian.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova,

Judecători –

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas